



Гео Милев

Любов

Разбити, революционерите бягаха по покривите на къщите; преследвани от зловещото тракане на картечниците. Разбити, почернели, изпокъсани, окървавени, обезумели от паника.

Един от тях бягаше с пречупено червено знаме в ръка. От високите покриви знамето плюеше своите червени храчки над целия град.

Човекът със знамето долази до отворено таванско прозорче: таванска стая на слугиня; и влезе там – падна изнемощял на пода.

Слугинята настръхна изненадана. Навън картечниците продължаваха да псуват разярени.

Човекът със знамето лежеше почти в безсъзнание. Окървавената му десница неволно стискаше покъсаното червено знаме.

Слугинята сложи чаша с вода до загорелите му устни. Изплашена, превърза ранената ръка.

Човекът със знамето отвори очи – сломен от умора и паника.

Жена!

Странна усмивка изплака в ужасените му очи.

КРАЙ

Източник: Словото  
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11343>]